

A háború vége

2022 augusztus 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Mikor lesz fegyvernyugvás és béke a szomszédságunkban? Röpködnek a dátumok. - Földi László tiszta vizet öntött a pohárba!

Sokan vagyunk mostanság, akik a háborúról vitázunk. Legtöbben a háború kifejezést egy korábbi terminológia miatt az ukrán–orosz katonai konfliktussal azonosítják. Így a fő kérdés, mikor lesz vége ennek a fajta háborúnak? Mikor lesz fegyvernyugvás és béke a szomszédságunkban? Röpködnek a dátumok. Néhány hónaptól a beláthatatlan messzeséig számtalan variáció jelképezi a katonai összecsapás végét jelző jóslatokat. Összeráncolt homlokú szakértők – magamat is ideértve – kezdenek mélyenszántó, de konkrét választ elkerülő elemzésbe. A legtisztességesebb válasznak pedig annak kellene lennie: fogalmunk sincs.

A ráció ugyanis már rég csődöt mondott. A logika, a történelmi múltból vett tapasztalat pedig folyamatosan kiszorul a vadabbnál vadabb események láncolatát érzékelve. Nemcsak az a baj, hogy a német kancellár, Olaf Scholz az Oroszország elleni, önként vállalt szankciók következtében energiaválságot generált Németországban, és ezzel szembemegy saját országa és az ott élő emberek érdekeivel, hanem hozzá hasonlóan egyetlen józan európai vezető sem maradt a magyar határ túloldalán, bármerre is nézünk. Még az egyébként máskor elfogadhatóan reagáló lengyel politikai elit is követi a háború folytatását és esetleges kiteljesedését szorgalmazók csoportját, és észre sem veszik, hogy ettől függetlenül ugyanaz a jutalmuk, mint a renitensnek kikiáltott magyar kormánynak, amikor arról van szó, hogy megkapják-e az egyébként alanyi jogon járó uniós támogatást. Jelenleg épp olyan kétséges a kifizetés Varsó, mint ahogy Budapest számára.

A kétség mércéire további jó példa Ausztria, amely hozzánk hasonlóan szintén nem küld fegyvereket az ukránoknak, mégsem vált ki ellenérzést sem Kijevben, sem Brüsszelben, ellentétben a magyar semlegesség deklarációjával. A magyar lépés elhajlásnak minősül Brüsszelben, nem úgy a menekültügyben, az LMBTQ-jogok terén a brüsszeli narratívát követő Ausztriával összefüggésben. Amikor ilyen zavaros a politikai háttér és teljes a konzekvencia hiánya, mi vihet közelebb a békéhez, a fegyverek csöndjéhez? Elég, ha mi, európai polgárok csak reménykedünk a brüsszeli döntéshozók megvilágosodásában, hogy egyszer képesek lesznek megérteni, a béke megteremtéséhez tárgyalni kell, és nem a harcokat támogatni?

Esetleg van a reményen kívül egyéb eszköz is arra, hogy kikényszerítsük az alternatíva nélküli békét, hogy az orosz és az ukrán fél valóban megállapodjon a tárgyalásokon? Csak akkor, ha úgy tekintünk a fegyveres összecsapásra, mint egy epizódra a mindennapok háborújában, melyet sokkal szélesebb és sokkal átfogóbb területen vívunk. Itt-ott Európában már egyre többen kezdik érteni, hogy az orosz–ukrán kérdés nem egy távoli földrajzi környezet magánügye, hiszen az orosz támadás Ukrajna ellen nem oka a kialakult energiakrízisnek. Ez egyszerre csúsztatás, bármennyire is erőltetik ennek nemzetközi kommunikációját. Amivel valóban összefügg a növekvő energiaár, az egyértelműen a dolgok mögött megbújó spekuláció. A tények elemzése helyett a cselekvés megkezdése a sürgős feladat. A csaknem négyszázmillió európai áldozattá vált polgár érdekét kell megfogalmaznunk, sőt megharcolnunk, elvégre háború van, amitől nem lehet idegen a „harcimévelet”.

Látható módon vannak spontán reakciók. Holland, olasz, szerb traktorok utcai barikádja egyfajta jelzés, a mozgósítás speciális formája. Nemkülönben a Németországban beharangozott utcai demonstrációk, amelyeket a hatóságok már most igyekeznek szélsőséges jobboldali atrocitásként kommunikálni. És ebből következően kétséges ne legyen senkinek, „demokratikusan” fel is fogják oszlatni a regnáló kormányra veszélyesnek tartott, így megengedhetetlen akciókat. Lehet persze békésebb „fegyverhez” nyúlni, például Olaszországban a traktorok mellett a közelgő parlamenti választás végeredménye is bizonyíték lehet erre. Ugyanis egyre inkább artikulálódik a jobboldali koalíció győzelme esélye, ami elrejtíti, hogy Itália földjén visszatérhetnek saját kultúrájuk és a normalitás tradícióihoz. Szerencsére sokféle válasz van az elfogadhatatlanra. A reményt pedig élteti, hogy bebizonyosodott: „mégis mozog a föld”.

Mert nincs energiaválság, pontosabban fogalmazva nincs objektív ok az energiaárak drasztikus mértékű emelkedésére, hisz van kőolaj, földgáz és áram is termelődik a korábban megszokott ütemben. Senki, Szaúd-Arábiától Oroszországon keresztül az Egyesült Államokig nem állította le a kitermelését, nem égnek a fűrotornyok, a tengerek hajózhatók a tankerek számára, ahogy az Oroszországból kiinduló gázvezeték sem dugult el. Vagyis minden adott lenne, hogy a totális káosz ne alakuljon ki. Káosz, amely azoknak hoz hasznot, akik képesek globális

szinten bénítani a folyamatokat, és akik elég régóta és arcátlanul mennek szembe a többség érdekével. Mi valamennyien, és nem csak a traktorosok, dolgozunk, termelünk, majd bevételeinkből vásárolunk, biztosítva a gazdaság működésének korrekt körforgását és egymásra épülő mechanizmusát.

Viszont azt látjuk, érzékeljük, és egyre gyakrabban megszenvedjük, hogy létezik egy rejtőzködő, a háttérben irányító arcátlan társaság, akiket nem érint a válság, de tőlünk elvárják a szükségtelen áldozatvállalást. Sokszor és sokat beszélünk és beszéltünk erről a társaságról. De hol élnek és honnan irányítják a folyamatokat? Tulajdonképpen nincs egy körülhatárolható bázisuk. Jelen vannak a New York-i Wall Street szökő utcájában, a Közel-Kelet minősíthetetlenül fényes, olajpénzen kikupálódott beduinjainak fönntartott hatcsillagos szállodákban, az európai városokban magukat arisztokratáknak álcázva, és nemkülönben a szmoggal betakart Peking üzleti világának képviselői között. A ránk kényszerített globális háborújuk közepette bármit megtehetnek, szemrebbenés nélkül átgázolhatnak az emberek érdekein. Fegyveres összecsapásokat generálva legyintenek a béke szükségességére, alternatívánélküliségére. Vagyis legyintenek ránk.

És mi mikor legyintünk vissza?!

Földi László

A szerző titkosszolgálati szakértő, a Védett Társadalom Alapítvány kuratóriumának elnöke

www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

